

عنوان مقاله:

بررسی جلوه های طبیعت گرایي عرفانی در دفتر پنجم مثنوی معنوی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات و فرهنگ (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهری اسماعیل پور ایبانه - دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی واحد تهران مرکزی .

احمد رنجبر - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

توجه مولانا به طبیعت و ذوق شاعرانه او، و نگاه وی به قرآن دلیلی روشن برای بیان مقاصد تعلیمی و عرفانی وی میباشد، چیرگی اعجاب انگیز مولانا بر الفاظ و عبارات و تصویری که از جلوه های طبیعت گرایي عرفانی دارد، مخاطب را به تفکر به قدرت لا یزال الهی سوق میدهد خواننده در مثنوی گاهی خود را در باغ و بوستانی می یابد×× که در آن گل یاسمن و مریم زبان گشودند و هریک سخنی می گویند ، بلبل و کبوتر نغمه توحید سر داده اند، سرو قیام کرده و سر بر خاک عبودیت در جستجو و تکاپوی رفتن و رسیدن به قاف قربت اند ، بنابراین بررسی جلوه های طبیعی در مثنوی راهگشای ورود به عالم عرفانی مولاناست. در این مقاله بررسی بسامد و صور خیال در عناصر طبیعی در عناصر طبیعی در اشعار مولانا در دفتر پنجم مثنوی معنوی مورد بررسی قرار می گیرد و هدف ما بررسی جلوه های طبیعت گرایي در دفتر پنجم می باشد عناصر طبیعی به سه بخش تقسیم می شود. عناصر طبیعی آسمانی ، عناصر طبیعی دریایی ، عناصر طبیعی زمینی، در این مقاله سعی شد تا فرهنگی جامع و موضوعی از همه جلوه های طبیعی که در دفتر پنجم مثنوی به کار رفته است فراهم آید . امید است قدر این آثار ارزشمند را بدانیم و از دریای بیکران عرفان و معرفت بهره ببریم و در زندگی از بزرگانی هم چون مولانا بیاموزیم.

کلمات کلیدی:

مولوی- مثنوی معنوی- جلوه های طبیعت -طبیعت گرایي عرفانی- صور خیال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/799141>

